

ožge ali zastrupi. Nekaj uprav opasne-ga je, ako se človek poda doma v ko-palno sobo. Električne napeljave v bli-žini kopalnih banj so povzročile že ne-štete najhujše nesreče. Še ni dolgo, ko se je dotaknil neki mož v kopalnici v banji električne žice. Udar električne sile je kopalca tako presenetil, da se je pognal iz banje, skočil skozi okno in se ubil.

Mladega moža, ki se je vrnil po krat-ki odsotnosti domov, je izvoljenka pri pozdravu tako močno objela, da mu je zlomila dve rebri.

Drug zaljubljenec je plesal s svojo ljubico po sobi. Draga se je nagloma ozrla in pri tem je zadela z iglo v laseh ljubega v uho tako nesrečno, da je bil ob sluh na eno uho.

Mestni ljudje radi pobirajo po cestah stare podkve, jih obešajo nad vrata ali na stene v trdni veri, da prinese stara podkev srečo. Še ni dolgo, kar je padla težja podkev, ki je visela nad duri, zna-menitemu francoskemu učenjaku na glavo in ga je oropal udar železa na možgane spomina.

Ti vzgledi nas naj uverijo o resnič-nosti pregovora, ki pravi, da nas zade-ne vsikdar ona nezgoda, katere niti pričakovali nismo.

St. Janž pri Dravogradu. Tukaj je imelo ga-silno društvo veliko tombolo, ki je bila dobro obiskana od blizu in daleč. Akoravno nas tla-či neznosna gospodarska kriza, smo si vendar le naročili večji zvon, za katerega je pričel zbirati prostovoljne prispevke že prejšnji g. župnik Anton Mojžiček. Na obletnico inštalaci-je in za 30letnico mašništva g. sedanjega župnika Antona Esenko smo dobili večji zvon, po katerega smo šli v Dravograd na kolodvor dne 9. julija in ki je bil slovesno blagoslov-ljen dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne pri sv.

maši. Isto nedeljo kakor novi zvon je bila blagoslovljena tudi nova motorna brizgalna.

Razbor pri Slovenjgradcu. Da tukajšnji ob-čani ne bi tožili o brezposelnosti, smo se pre-tekli mesec »korajžno« vrgli na kuluk in do-bro popravili naše občinske ceste, za kar gre nekaterim, ki so se posebno trudili, lepa za-hvala! Tudi tukajšnji gostilničar g. Pečolar je dal delavcem precej zaslužiti, ker si stavi no-vo gospodarsko poslopje. V tukajšnjem šols-kem vrtu bi tudi lahko nekateri dobili delo — seveda pri svoji hrani!

Pameče pri Slovenjgradcu. Veste, kaj že go-vore pri nas vse Urške, Micke, Nežke, Fran-čeki in Janezi, pa kar vabijo vse, in pravijo, da gredo vsi v nedeljo dne 17. julija, ob pol štirih popoldne k Rotovniku v Pameče, kjer naši gasilci vprizore veseloigro v treh de-ja-njih »Poslednji mož«. To vam bo smeha na ko-že in zabave na kilometre. Po igri pa bo v Rotovnikovem sadovnjaku koncert s prosto zabavo. Zato naj prihitijo vse staro in mlado v luškane Pameče, da se tu pošteno in ceno razvedri. Tu bodo štartali vsi, ker tukajšnje gasilno društvo preskrbi vsakemu prost polet v vsemirje. To bo vsekakor novost. — Dne 25. julija obhaja naš farni patron svoj god. God sv. Jakoba pa obhajamo vsako leto na prijaz-nem in razglednem hričku sv. Ane, pamečke podružnice. Tu je krasna razgledna točka, kjer imaš razgled po Mislinjski, Labudski in Mežiški dolini in vidiš našo goro Urško, Ve-liko Kopo, Peco in za njimi Karavanke ter še mnogo gora. Bogato je tu oškodovan, kdor ljubi razgled, pa tudi tisti, ki pride na božjo pot. Na Jakobovo se tu že od 7. ure zjutraj na-prej vrše sv. maše, ob desetih pa je slovesna procesija z Najsvetejšim. Pričakuje se ta dan 5—6 duhovnikov, kateri bodo slovesnost še povečali. Tudi topiči bodo pokali. God sv. Ane pa se zopet slovesno obhaja ter bo tudi ta dan več sv. maš. Zato naj dne 25. julija prihitijo vsi Jakeci, dne 26. pa vse Anice, da tu proslavijo svoj imendan. Točila se bo tu izborna in ce-nena kapljica, k župci pa dobijo še ogromen kos mesa. Nedelja po Jakobovem pa je pri Sv. Ani »lepa nedelja«, dne 24. julija pa pri fari v Pamečah.

Devica Marija v Brezju. Prostovoljno gasil-no društvo v Devici Mariji v Brezju pri Mari-

boru priredi veliko dobrodelno tombolo v ne-deljo dne 17. julija 1932, ob treh popoldne na vrtu g. M. Lešnika.

St. Peter pri Mariboru. Novo trgovino z me-šanim blagom otvoril v hiši g. Sande s 15. ju-lijem gđ. Marica Penič, dozdaž uslužbena v trgovini svoje tete gospe Mire Penič v Mari-boru. — Suša se po poljih in travnikih že ze-lo čuti. Če ne bo kmalu dežja, ne vemo, kaj bo. No, imamo pa upanje, da bomo tudi dež še pravočasno dobili. — Igra »Pri kapelici«, ki se je vprizorila pri St. Petru, se bo pono-vila in sicer v Grušovi, tako da bodo tudi na-ši sosede imeli enkrat veseli dan.

Sv. Trojica v Slov. goricah. To vam je na Petrovo bilo nestrpne pričakovanja, potem pa še gledanja, začudenja in pritrjevanja! Ne-kateri so kar z odprtimi očmi in usti gledali in se čudili. Kaj pa se je vendar zgodilo? Eh, požarniki so prišli vkup od blizu in daleč in imeli na Petrovo po večernicah v našem trgu skupno vajo. Prišli so požarniki z motornimi brizgalnami z Desnic, od Sv. Lenarta, od Sv. Ane in s Pesnice; ročne brizgalne so pa imeli Trojičani in Bišanci. Pa so prišli še benediški, barbarski in antonjevski ognjegasci. In na plat zvona so pričele delovati brizgalne. To vam je brizgala voda po strehah, da se kar načuditi nismo mogli. Vse brizgalne so delovale brez-hibno in vsi požarniki so hitro in sigurno vr-šili odkazano jim delo pri brizgalnah in pri ceveh. Težko je dati prednost kaki brizgalni; pozneje so pričele delovati samo one brizgal-ne, ki so morale črpati vodo iz oddaljenejših mlak. Tega gasilskega nastopa so se med dru-gim udeležili g. Košir, zastopnik brizgaln ter brizgalnih potrebščin v Celju; potem g. Kranjc in g. Golob, načelnik in podnačelnik gasilske župe za mariborski srez levi breg ter g. dr. Weixl in dr. Gorišek od Sv. Lenarta. Zares je bil ta popoldan nekaj novega in podučnega za naše radovedne oči. — Na Petrovo se nam je prenovil naš cerkveno-konkurenčni odbor. Za novega načelnika je bil izvoljen g. Konrad Golob, za nove odbornike pa g. dr. Weixl ter kmeta Janez Kranjc in Karl Pravič. Za občino Osek pa še ni padla kocka, kdo bo prišel v ta odbor. Čaka pa naš cerkveno-konkurenčni od-bor sicer težko in neprijetno, vendar pa jako hvaležno delo popravljanja zunanjsčine naše

go pa usiljena popol-na abstinenca, ki raz-množuje le zločinstvo. Predsednik Butler je namreč voditelj onih treznih in razsodnih osebnosti, ki so za od-pravo alkoholne pre-povedi. Rockefellerje-va izjava je izzvala v enem taboru največjo razočaranje, v drugem pa nepopisno radost.

Tudi rekord.

Čuden rekord je do-segel ljubosumen za-škonski mož v Osh-kosch v severoameri-ški državi Wisconsin. Ob pol osmih predpol-dne je ustrelil iz lju-bosumnosti svojo že-no. Po krvavem de-ja-nju se je v avtomobi-lu odpeljal v 8 milj oddaljeni Oshkosch, kjer se je 20 minut po

velja, ko se je pojavil na bojišču izza dvobojev znani krščanski vitez v belem, v vetru plapolajo-čem plašču in z bujno okrašeno čelado. Že pogled na smrtonosca je razbegnil častnike od paše, ki je znal, da bo sedaj tudi po njem. Vitez je bil v par skokih z golim mečem v roki pri Hasanu, mu zasadi pogled v krvoločni obraz, kakor bi se hotel še enkrat uveriti, če ima oprava s pravim kristjanožerom. Niti tega pogleda ni vzdržal z rdečo svilo našemljeni trinog, stresel se je kakor trepetlika na polju, prestavil krivi meč iz desnice v levico in se pokrižal na dolgo od čela na prsa ter počez. Pavel je znal, da je strašni Hasan po-turica, a znamenje križa ga je toliko presenetilo, da je zadržal zamahljaj z mečem, da bi si bil na jasnem, če res nima mogoče pravega spokornika pred seboj. Trenotek vitezovega presenečenja je izrabil zvitez in lopnil na vso moč s sabljo po Pavlovi čeladi, katero bi bil preklal na dvoje, da ni bila iz najbolj odporne jekla ter vestno roč-no delo. S pomočjo hipne prevare prizadjan uda-rec ni dosegel nameravanega cilja. Hasan je obrnil z vso naglico hrbet ter planil s konjem

vred v reko. Pavel je sledil pasjemu sinu do bre-ga, vzel lok, ga opremil s strelco in razbral iz gneče potapljaajočih se ubežnikov z rdečo svilo ovitega gospodarja Bosne. Pušica je zadela po-turčenca od zadaj in mu prodrila do polovice skozi hrbet v prsa.

Obračun med Hasan pašo in orjaškim slo-venskim vitezom so videli od daleč razni kapi-tani krščanske vojske in med drugimi tudi Adam Ravbar s Krumperga. Ko je opravil Pavel svoje, je krenil po bojni ravni, da bi se pridružil svoje-mu oddelku.

Na desnem bregu Kolpe je bil še vendarle turški tabor in v njem dobrih 25.000 nedotaknje-nih vojakov! Ta bojna sila je bila v zelo ugodnem položaju in bi še bila lahko trikrat kos zmagoval-cem na otoku. Prizori popolnega poraza izbrane-ga moštva na levem Kolpinem bregu so tolikanj zmedli tudi turško taborišče, da so bili poveljniki ob oblast nad množicami moštva. Popolnoma zmešani in popadeni od obupa vsled nepričako-vanega udarca so zapalili taboriti smodnik. Veli-ke zaloge streliva so buhnile s strašnim bliskom,

farne cerkve. Upamo pa lahko z gotovostjo, da bodo naši možje tudi kos svoji nalogi. — Poročila sta se prejšnji teden vrta in vneta člana Marijinuh družb Ludovik Žižek in Liza Lasbacher. Člani Marijine fantovske in dekliške družbe so jima pri cerkvi napravili prav lep sprejem. V imenu deklet je nevesto pozdravila prednica Micika Padovnik, v imenu fantov pa je ženinu želel vse najboljše v zakonskem življenju, predsednik Cenci Dvoršak.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Drzen ropar vlovljen. Dne 1. t. m. je nosil poštni sel pošto od Sv. Lenarta v Slov. gor. k Sv. Barbari v Slov. gor. Steza pelje proti Sv. Barbari skozi lep gozd, kjer se je ropar zelo našemil z brkami in iz skrivališča napadel sela, ga vrgel s kolesom vred v gozd ter parkrat ustrelil, da mu je v strahu in trepetu odvezl s silo vso vrednostno vrečo z vsemi priporočenimi pismi in izginil. Ko je došel sel ves prestrašen na pošto, so vsi s puškami in orožniki leteli za roparjem ter preiskovali veliki gozd Pučenca, pa ves trud je bil zaman. Ropar je odnesel vrednostno vrečo s seboj, med potjo je srečal še štiri moške, si so povedali, da so srečali Ivana Ivanuša, ker je bil pa ta trgovski pomočnik, so vsi mislili, da nosi kaj za novo trgovino. Nemoteno je šel od mesta napada v pol ure oddaljen gozd pod Nedeljkom v občino Selce, kjer je pobral denar, a vrečo z vsemi pismi zavrgel v šumo, kar so šele danes dne 6. t. m. našli s pomočjo roparja. Ko je imel denar, je odšel k nekemu kmetu v Črmljenšek, da bi ga za 100 Din zapeljal na Ptuj in s tem se je v drugič izdal, rekoč: Ne povejte nikomur o tej vožnji. Od tu je šel na očetov dom pri Rogatcu, kjer je staršem pravil, da ima denar za nakup zgodnjega sadja. Od doma je šel v Zagreb, kjer je igral. Pri tem delu ga je zalotil detektiv in spravil v Maribor, od tam k Sv. Barbari, kjer je pod težo obtežljivih dokazov moral vse podrobnosti priznati. Danes v četrtek se še tu nahaja v zaporu. Vsa čast našemu komandiru Avgustu Lah za vrlo smotreno in uspešno zasledovanje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nenavaden požar smo imeli v četrtek po prazniku sv. Petra in Pavla: popoldne je v malem viharju parkrat nekoliko zagromelo in že je bilo v plamenih gospodarsko poslopje Lovrenca Be-

rariča v Spodnjih Pleterjah. Na srečo so požar takoj zapazili — sosedje prej kot domači — in se je vtila ploha; ako bi te ne bilo, bi bližnja skupina posestnikov brez dvoma postala zopet žrtev nesreče. — Naslednji dan je blizu tam zadela kap 74letnega preužitkarja Martina Klanjšeka. Malo poprej je še par znanec z njim govorilo; nato je hotel iti v hlev, pa je gredoč obležal — mrtev. Poprej je bil vedno zdrav in razmeroma krepak. Naj v miru počiva!

Polenšak pri Ptuj. Spet se malo oglasimo, da kdo ne poreče, da Polenšani nimamo nič več novic. O pa še kaj, samo da so bolj žalostne kot vesele. Hudo gospodarsko krizo še bolj in bolj veča suša, katera zadnji čas pritiska z vso silo tako, da ovenjuje in se suši vsevprek in žalostno je gledati porumenela polja in hribe. — Pretekli teden je v naši župniji na dveh krajih gorelo ter tudi vse do tal pogorelo in sicer: Alojzu Raušl iz Slomov in Antonu Šumenjak v Prerodu. Na kako gašenje ali omejitve ognja sploh ni bilo misliti, ker vsled velike suše so vse mlake po bregih prazne in suhe. Kako je ogenj nastal, se nikjer ne ve, gorelo je povsod po dnevu in pri obeh so ljudje rešili vse, le objekta hiše in gospodarskega poslopja, ki sta bila lesena in s slamo krita, sta pogorela do tal. Le sreča v nesreči pa je, da sta oba pogorela za večjo svoto zavarovanja, kar jima bo v veliko olajšavo pri postavitvi novih hiš. — Zadnji čas se je pri nas pojavila družba dolgoprstnežev, kateri vlečejo vse s seboj, kar jim pride v njihov neprosto-voljni objem. In kar ne morejo po noči, za to pa porabijo priliko po dnevu, ko so ljudje na poljskem delu. Težko so prizadeti Veršičovi v Polencih, kjer so pobasali za okoli 5 tisočakov vrednosti in sicer: pet lepih moških oblek, 2 srebrni uri, več klobukov in šolnov ter še par sto dinarjev gotovine, izkupiček za prodano telico in še nekaj drugih raznih reči. V vrhu Prerodu pa so ti skriti boljševiki kar že udomačeni in jih tudi še tako dobra vrata in ključavnica ne zadrži. Obiskali so že par vinskih kleti, kjer pa najraje pobašejo hudo slivovko ali pa tropinko. Tudi bivši minister g. Vesenjani je bil deležen teh rokovernjačev v svojem vinskem hramu v Prerodu. Izdrli so iz oken močne železne križe ter mu iz sobe po-

brali posteljnino in nekaj obleke. S tem nasilnim činom so menda ti njegovih razmer dobro poznati rokovernjači slabo pokazali socialen čut nasproti bivšemu ministru socialne politike ter menda tudi ta rabar-boljševizem ne g. profesorja in tudi drugih ne zadovolji. Upamo in pričakujemo, da se bo oblasti enkrat posrečilo izslediti te nevarneže tuje imovine ter bo z njimi ostro in temeljito obračunala, enkrat za vselej.

Polenšak. Mlad, vesel fant Anton Muhič iz Lasigovec je stopil izpod domačega krova ter si poiskal šikano in brhko in precej petično družico-nevesto tam v prielškem Ljutomeru. Pridnemu naročniku in čitatelju ter prijatelju »Slovenskega Gospodarja« želimo in kličemo: »Bodi zadovoljen in srečen v tem novem stanu in lahek in sladek ti naj bo zakonski jarem!

Jurovci pri Sv. Vidu pri Ptuj. V nedeljo 3. julija smo pokopali mladeniča iz Tržca Ignacija Drevenšek. V petek je vozil seno iz Leskovca, pa je po nesreči prišel pod konje, ki so ga do smrti ranili. Priljubljeni fant je imel krasen pogreb. Do groba ga je spremljala velika množica. Pokopal ga je ob asistenci č. g. kaplana vlč. g. župnik, ki je spregovoril ob odprtem grobu par lepih besedi za slovo. V imenu tovarišev se je poslovil od pokojnega naš Gusti Purg, ki je v prelepem govoru obzaloval smrt tako priljubljenega tovariša. Vsem so solze zalivale oči, ko smo pokopali tako dobrega mladeniča. Naj počiva v miru!

Jurovci pri Ptuj. Naše prostovoljno gasilno društvo je priredilo na praznik sv. Petra in Pavla na vrtu tovariša Šmigoca efektno tombolo, katere čisti dobiček je namenjen za pokritje stroškov nove motorne brizgalne. Nudili smo našemu občinstvu priložnost do lepih dobitkov. Saj je obsegala naša prireditel 11 tombol in okoli 500 drugih lepih dobitkov. Vsa čast onim, ki so nam nudili svojo pomoč ter podpirali našo tombolo z raznimi darovi. Hvalevredno je, da društvu ni bilo treba kupiti 11 tombol, ampak samo tri prve. Ostalih osem pa je bilo podarjenih od dobrotnikov gasilnega društva. Prvo tombolo, moško kolo, je zadel posestnik Ožbalt Siter iz Lancove vasi in je daroval prostovoljno za društev 200 D. Drugo tombolo, žensko kolo, je zadela gdč. M.

gromom in oblakom v zrak. Turčini v taboru so pustili vse šotore, zaloge živeža, vozove, topove, puške in drugo orožje in je zbežal vsak na svoj kraj, kamor se mu je zdelo v prvih trenutkih najbolj varno.

Neverjetno porazen in popoln polom turških sil ob obeh bregovih Kolpe je pričel ter končal tekom ene dobre ure. Od 10.000 najboljših turških vojakov pod Hasanovim vodstvom na otoku si je otela golo življenje komaj ena desetina. Vsi drugi so bili postreljeni, ranjeni, ali pa jih je doletela smrt v zahrbtnih valovih Kolpe. V kako nepopisnem strahu je drvela turška vojska smrti v naročje, je razvidno iz tega, da je iskal rešitev v reki poleg glavnega junaka Hasan paše še tudi stari tiger, zvojniški Memibeg in devet višjih poveljnikov, ki so vsi utonili.

Ena ura je prinesla kristjanom osvoboditev Siska in zmago, o kateri ne bi bil upal nikdo v naprej niti sanjati! Saj zmagovalci skraja niti sami niso mogli verjeti, kaj in kam je razkadilo Turke. Vse brez izjeme je pripisovalo nedogleden uspeh nad ogromno premočjo božji pomoči na

Marijino priprošnjo. Izgube krščanske vojske so bile le malenkostne, od vitezov ni padel nobeden.

Turkov ni bilo po preteku ene ure nikjer, pač pa je ostal kristjanom tabor: z devetimi topovi na kolesih, med temi v povesti parkrat omenjena Kacijanarica, 10 zastav, dragoceno blago, živež, strelivo in mnogo velikih ladij.

Že pri prvem pogledu na zelo zelo bogati plen se je oprijela kristjanov strast po imetju. Vsak je vzel, kar je mogel in dosegel v naglici. Najbolj požrešni pri plenitvi so bili Nemci. Vse se je čudilo, da niso zadeli v taboru na več zlatih posod, dragocenosti in na znane turške zlatnike. Pozneje se je doznalo, da so bili med prvimi posetniki taborišča koj po pobegu Turkov Siščani. Nje so dolžili, da so si prilastili turško zlato, ki jim je tudi pripadalo po vsej pravici. Toliko je na zlati zadevi istina, da je poklical še isti večer po zmagi poveljnik Siska, kanonik Blaž Gjurač, viteza Pavla na stran in mu nekaj šepetal na dolgo.

(Dalje sledi.)

zločinu prostovoljno predal oblasti. Ob 10. uri je že imel državni pravdnik spisano obtožnico, ob pol 11. uri se je zagovarjal obtoženi pred sodnikom. Sodnik ga je obsodil, ker je dejanje brez kakkega izgovora priznal, tekom 5 minut na do smrtno ječo. Ravno opoldne so obsojenega predali v 22 milj oddaljeno kaznilnico.

Igra.

Oče vidi na vrtu, kako njegova otroka trgata z malega drevesca list za listom.

»Kaj pa vama pride na um? Saj mi uničujeta moje najlepše drevesce!«

Otroka: »Nič za to, midva se igrava jesen!«

Butolinova iz Spodnjega Brega pri Ptuj. Tretjo tombolo je zadel 10letni fant Ljudovik Majhen iz Lancove vasi in sicer telico in je podaril društvu 100 Din. Nato so bile še sledeče tombole: prašič, seženj drv, sod vina, vreča moke, ovca, plug, ženska obleka in voz opeke. Tudi vseh ostalih osem je prispevalo društvu lepe darove. Sedaj pa se bomo začeli pripravljati za blagoslovitev motorne brizgalne in na srečolov, katerega mislimo napraviti v mesecu avgustu. Bolj natanko še poročamo o pravem času. Torej, prijatelji gasilnega društva: Na pomoč!

Veržej pri Ljutomeru. Dolgo smo pričakovali, da ljubi Bog podeli novomašni blagoslov tudi naši nam dragi župniji. Letos nas je dobri Bog uslišal in nam hoče izpolniti vroče želje. V nedeljo dne 17. julija bo daroval svoje prvo slovesno daritev rojak starodavnega veržjskega trga, preč. g. Anton Hanželič iz Družbe salezijancev bl. don Boska. Zanimanje za slovesnost je med ljudstvom naše okolice zelo veliko, saj je to prva nova maša v Veržju. Novomašnika bomo pozdravili v soboto ob 7. uri zvečer na trgu pred spomenikom Mater božje. Nato v cerkvi blagoslov z Najsvejšim, ki ga podeli g. novomašnik. Drugi dan v nedeljo o pol desetih novomašna pridiga in sv. maša.

Sv. Ana v Halozah. Proščenje pri Sv. Aniki Borla ob Dravi v župniji Sv. Barbari v Halozah se vrši letos tri dni in sicer od 24. do vštete 26. julija. Vsak dan bo več sv. maš in pridig, romarji bodo imeli priliko prejeti sv. zakramente. Se tudi opozarjajo na devetdnevno na čast sv. Ani, ki je obdarovana s popolnimi odpustki, ako se prejmejo sv. zakramenti. Tudi na svidenje pri Sv. Ani v slikovitih Halozah.

Sv. Jurij ob Taboru. Dobili smo novega gospoda kaplana Franca Veselič. Upamo, da nam bo delil mnogo pravega veselja. — Na evharističnem kongresu v Celju smo bili prav dobro zastopani in se je tam odlikoval naš cerkveni pevski zbor. Tudi otroški cerkveni zbor dobro napreduje. — Predstava »Materinsko srce« je našim ljudem tako ugajala, da se je trikrat igrala. — Dne 4. julija je bil tu poročen Jožef Zupančič z Janovo Anko. Oba sta bila marljiva člana Katoliškega prosvetnega društva in nevesta je bila tudi Marijina hčerka. Božji blagoslov naj ju spremlja v novem stanu. — Letos je tu gorelo po hribih mnogo kresov, a največ pred 12. majem, pred Petrovom in pred Cirilom in Metodom. Nobeden izmed teh kresov ni bil plačan.

Šmartno ob Paki. Dne 22. junija je ponesrečil učenec IV. razreda Alojz Dvornik. Splezal je na črešnjo, da bi se nazobal sladkega sadu in ga natrgal za svoje mlajše brate in sestre. Vlomile so se mu pa veje pod nogami in padel je tako nesrečno, da si je prelomil eno nogo nad gležnjem in dobil tudi notranje poškodbe. Zdravi se sedaj v bolnišnici v Celju. — Dne 26. junija popoldne je bila lepa slovesnost v Skornem: blagoslov šole in posvetitev otrok presv. Srcu Jezusovem. Od Zaleznikove kapelice so se pomikali ob štirih popoldne učenci, njih starši in številni okoličani k šolskemu poslopju, ki ga je blagoslovil domači g. kaplan Friderik Sternad. Blagoslovu lepo okrašenega poslopja je sledila posvetitev šole presv. Srcu, med katero je spregovoril g. kaplan nekaj besed o pomenu blagoslovitve šolskega poslopja in posvetitve. Novolizvežbani pevski zbor Skornčanov je zelo lepo zapel pod vodstvom g. učitelja pesem »Povsod Boga«. G. učitelj Stanko Zavrtnik je nato v proslavo desetletnice šole v

govoru orisal ves njen razvoj, omenjal vse gg. učitelje, ki so tukaj delovali in podal v nekaj lepih točkah staršem navodila, kako naj vzgajajo svoje otroke. Nato je sledilo lepo petje pevskega zbora, ljubki dvospevi s spremljanjem gitare Ivanke in Slavke Brinovšek iz Gorenja in ogled šolske razstave, v kateri smo občudovali spretnost in pridnost skornjske mladine, ki sme biti ponosna na svoje izdelke, posebno v knjigoveški obrti in ženskih ročnih delih. Šolska slavnost bo ostala vsem trajno v spominu in bo gotovo dala mladini nove spodbude in še več vztrajnosti v zaposlovanju delu.

Sv. Peter v Savinjski dolini. † učiteljica v p. fani Cvenk-Tajnik. V soboto dne 2. julija je tukaj po dolgotrajnem trpljenju umrla gospa Franja Cvenk, rojena Tajnik, dolgoletna učiteljica v naši župniji. Njen pogreb, ki se je vršil dne 4. julija dopoldne, je pričal, kako priljubljena je bila blaga rajnika daleč okoli. Dasi ravno je sedaj preobilno dela na poljih in travnikih, je vendar prišla velika množica domačih župljanov in od sosednjih krajev, da spremljajo blagopokojno gospo na njeno zadnjo pot. V. g. župnik, duhovni svetnik dr. I. Jančič je v srce segajočem govoru med sv. mašo omenil njene vrline in zasluge kot učiteljice in vzgojiteljice v št. Petru. Opomnil je njene nekdanje učence in učenke, ki so sedaj že dorasli mladeniči in mladenke, mnogi že tudi poročeni, naj se svoje rajne učiteljice spomni jo zlasti med povzdigovanjem, da bi ji ljubi Bog poplačal v nebesih, kar jim je storila dobrega. V nadaljnjem govoru je tudi omenil, da je pokojnica tako rada izvrševala dušna in telesna dela usmiljenja do revežev in kako je svojo dolgotrajno bolezen Bogu vdano prenašala. Saj je bila večkrat previdena s sv. popotnico in je ob njenih izdihljajih bil v. g. župnik navzoč ter molil molitve za umirajočo. Kako srečna smrt! Lepe poslovinne besede v. g. duhovnega svetnika so privabile solze ginenosti v marsikatero oko. Po sv. maši in po mrtvaških obredih pri krsti, ki je bila postavljena sredi lepo razsvetljene cerkve, se je razvil dolg sprevod. Na čelu je korakala šolska mladina s svojimi učitelji, gasilci in za njimi vsi drugi mnogoštevilni udeleženci. Glinjiv prizor je nudilo zlasti vse v črno oblečeno ženstvo. In koliko cvetja so ji prinašala ljubeča srca! Vsa mrljska soba je bila v enem cvetju, ki ga je naša nepozabna gospa Franja tako zelo ljubila. Veličastni pogreb in globoko sočustvovanje vseh navzočih naj bo žalujočim sorodnikom v obilno uteho. Tudi nekaj dragih tovarišic iz mladih let jo je spremljalo na zadnji poti.

Šmarje pri Jelšah. Mnogo izletnikov je našega Sv. Roka tudi že to leto obiskalo in občudovalo cerkev in kapele ter se veselilo obsežnega razgleda. Posebno po dežju so jasno gledali Urško goro nad Slovenjgradcem ter Peco na Koroškem in preko Ojstrice in Grinoveca še celo Stol nad Trzicem. Eden teh izletnikov (učencev) iz Ponkve je v svojem občudovanju pozabil celo na svoj dežnik, po katerega pa lahko pride kadarkoli. — Zelo nas je razveselil v nedeljo pred Petrovom iz-

Pri razdraženih živcih, glavobolu, nespanju, utrujenosti, pibitosti, tesnobe, imamo v naravni »Franz Josefov« grenčici domače sredstvo pri roki, da največja razburjenja, ki imajo svoj vzrok v slabi prebavi, takoj preženemo. Sloviti zdravnik priznava, da učinkuje »Franc Josefov« voda sigurno tudi pri ljudeh višje starosti. »Franz Josefov« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in v specializiranih trgovinah.

let članov Marijine družbe od Sv. Magdalene v Mariboru, ki so preko Poljčan in Sladkegore tu sem pohiteli pod vodstvom nepozabnega našega nekdanjega kaplana g. dr. Meškota. — Dne 17. julija, to je v nedeljo po škapulirski Materi božji, pa bo kar mrgolelo romarjev sv. Roka. Vsako leto namreč to nedeljo obhajamo obletnico posvečenja te veličastne cerkve (16. 7. 1729) z evharistično procesijo in slovesno službo božjo. Letos pa dobi ta naša običajna slovesnost še posebni sijaj, da obhaja ravno takrat dekliška mladina cele dekanije in sosednih krajev proslavo 70letnice smrti svojega največjega rojaka, škofa A. M. Slomškega. Ker daleč naokrog vlada za to prireditve živahno zanimanje, še tudi tukaj ponovimo dnevni red, kakor ga nahajamo med »Društvenimi vestniki« na prvem mestu. Ob pol 10. uri bo procesija z Najsvejšim in nato pridiga in slovesna sv. maša v cerkvi ter nazadnje dekliško zborovanje pod milim nebom. V cerkvi govori gospod kanonik Časl, ki je bil ravno pred 40 leti tukajšnji priljubljeni kaplan, in predsednik naše Prosvetne zveze g. profesor dr. Hohnjec, slavni rojak od Sv. Petra pod Sv. gorami. Na izvenckerkvenem zborovanju govori gospa ravnateljica Antonija Stupca, ki je celo svoje življenje posvetila vzgoji ženske mladine in širjenju Slomškove slave. Prihitite od vseh krajev! Od slatinske strani se lahko pripelješ ob pol sedmih in ob pol desetih, z obsoletskimi pokrajin (z avtobusom) ob pol osmih, iz mariborske in celjske smeri pa ob pol devetih in še celo ob 11. uri. Celotna slovesnost končamo z večernicami in cerkvenim nagovorom. Iskreno in pristransko pozdravljeni vsi, ki se bote shoda udeležili z dobrim namenom!

Pišce. Te dni je tudi nas obiskal požar. Ko sta bila zakon. Černelc iz Pavlavasi kot hotra pri birmi v Brežicah, jima je doma pogorelo gospodarsko poslopje do tal. Požar pa je nastal baje od vročega pepela, ki se je nahajal v bližini pogorelih objektov. Občutna je škoda, ki jo trpi g. Černelc. Vsi sočustvujemo z njim. — Imeli smo pa tudi pretekli teden Kilijanov sejem. Slabo je bil obiskan. Malo živine je bilo prignane, a še manj je prišlo kupcev. Kaj bo naš kmet, če ne bode mogel svojih pridelkov spraviti v denar?!

Mož brez spomina.

Slučaji, da kedo zgubi spomin, niso nič kaj redkega. Še ni dolgo, ko je poročalo časopisje o mladem moškem, katerega so prijeli v Baden pri Dunaju. Mož je blodil okrog, niso mogli iztisniti iz njega: kedo da je in kje stanuje? Oddali so ga v zdravniško oskrbo, kjer so ga toliko ozdravili, da si je lahko služil vsakdanji kruh z vrtnimi deli. Je sicer srečen pri svojem poslu, a spomin izza prejšnjih let se mu ni vrnil. Še danes je zagonetka, kedo je prav za prav neznanec.

Zgorajnemu slučaju je sličen naslednji: Inženier je živel v bližini Stockholma na Švedskem. Bil je oženjen in srečen oče hčerke. Ker je bil zelo častihlepen, je pomenilo zanj visoko odlikovanje, ko je bil lepega dne — danes pred štirimi leti — poklican na Angleško, da bi se tamkaj pogajal glede izvedbe železniškega načrta. Prepričan je bil, da mu bodo poverili veliko ter častno nalogo. Poln upanja je odpotoval, ko se je bil poprej poslovil z vso ljubeznivostjo od žene in otroka. Najprej se je